

Butlletí de l'Església de Solsona

Butlletí Oficial de l'Església de Solsona

Edita: Bisbat de Solsona

Pl. Palau, 1 - 25280 SOLSONA

Gràfiques Muval - SOLSONA

Dipòsit legal: L-568-1983

Any 2016

Documents episcopals

HOMILIA EN ELS 50 ANYS DEL COR DE MARIA DE TÀRREGA

Avui la 1a lectura ens il·lumina el nostre aniversari: Fa 50 anys, el rector i els fidels de l'època veien la necessitat d'acollir i atendre aquells nous targarins que s'havien instal·lat als pisos oficials de l'altra banda de la via. Decidiren fer una missió popular i l'encarregaren als Pares del Cor de Maria. La gent que es va engrescar necessitava una capella i a poc a poc va néixer l'església del Cor de Maria i el barri en va prendre el nom.

Com en altre temps, una nova Antioquia enviava missioners. Uns nous Paus i Bernabés anunciaven l'Evangeli i naixia enmig de dificultats i alegries una nova comunitat cristiana. Aquesta comunitat va créixer. A més, tenia tirada i atractiu per a gent fins de l'altra banda de via. Jo recordo de jove haver vingut moltes vegades a missa d'una i seguir-la dret perquè no s'hi cabia. Va necessitar locals i els va construir, i així aquesta comunitat va enriquir i dinamitzar la vida de barri. Com diu els Fets dels Apòstols: "Vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant" (Ac 13,52).

Avui donem gràcies d'aquesta història i del bé que aquesta comunitat ha fet al barri i a la ciutat. També donem gràcies a un dels principals protagonistes d'aquesta història, el qui ha estat capellà d'aquesta església i ànima d'aquesta comunitat durant tots aquests anys: Mn. Josep Camprubí. No m'oblido, però, d'una bona colla de laics que ben joves us implicàreu al màxim i heu estat els motors de tot el que ha passat.

***

Un aniversari, però, no pot ser només: recordança i agraïment. Cal que també sigui un moment per discernir i mirar endavant.

La fesomia del barri i de la ciutat ha anat canviant. Avui el caracteritza la diversitat religiosa i el creixement fins a esdevenir el districte més poblat de la ciutat.

La parròquia de Tàrrega viu una doble dinàmica. La pèrdua de les comunitats religioses que havien forjat les diferents comunitats cristianes que la configuraven i l'efervescència missionera de la comunitat cristiana de la parròquia de Santa Maria de l'Alba que està canviant el signe de decadència i d'envelliment del canvi de segle.

El barri i la comunitat del Cor de Maria encara no participen d'aquesta dinàmica i cal que se'n contagiïn. Com afirmava amb motiu de la visita pastoral de fa uns anys: el Consell de Pastoral del Cor de Maria ha de veure en el curs Alpha, que organitza cada any la parròquia, una oportunitat per convidar-hi tanta gent del barri com sigui possible, per fer néixer, si el Senyor concedeix conversions, aquells grups de vida cristiana que han de rejevenir la vostra comunitat. Fa poc la parròquia ha promogut una entusiasta missió popular. D'una missió d'aquest tipus vàreu néixer, avui potser en convé de nou.

Els motors del Cor de Maria heu fet un treball ingent durant molts anys, però ja us adoneu que més tard o més d'hora haureu de posar el testimoni. Dificilment us podré garantir un capellà propi del barri. Si hi continua bategant una comunitat viva, el Cor de Maria farà 50 anys més i qui sap si la veuen constituïda en parròquia. Però si no us uniu a aquest impuls missioner, correu el risc de viure un període de declivi i fins de desaparició. Si això succeís, Déu no ho vulgui, aquest barri perdria l'ànima.

***

L'Evangeli us interpel·la. Escolteu allò que Crist us vol dir en aquest moment d'acció de gràcies i de mirada endavant. Seguiu-lo en aquesta nova evangelització que promou l'Església a través de tants signes i especialment del bon papa Francesc.

Són tants els nous nouvinguts als quals Jesús vol donar-los vida eterna! Que vol prendre'ls a les seves mans per no deixar-los mai més i no deixar-los perdre!

Concentreu-vos, per tant, en el primer anunci, en la sortida, en proposar Jesús als qui no el coneixen.

No sou una associació de veïns que es limita a dinamitzar culturalment i lúdicament el barri! Sou una comunitat cristiana que vol que tothom trobi el Crist i rebí la vida eterna, el do del seu esperit!

Demano a Déu que mireu enllà, que obriu els ulls i llegiu el que Déu us està demanant i que, com en aquells primers temps, recordeu amb alegria, fresseu els camins d'un nou impuls.

Glòria i lloança a Déu que ho ha acomplert en tots vosaltres!

Glòria i lloança a Ell que de nou ho farà possible d'una manera encara més meravellosa i extraordinària! Felicitats!

Tàrraga, 17 d'abril de 2016

HOMILIA EN LA DIADA DE PENTECOSTA A TV2

Déu ens guardi dels cristians desmemoriats! O com diríem al meu país: Déu mos guard dels cristians desmemoriats!

No se m'escapa el sentit provocatiu d'aquesta expressió davant d'un auditori que tot sovint diu: perdo la memòria! Ai, on tinc el cap! Qui no té memòria no té cames!

Però quan afirmo Déu mos guard dels cristians desmemoriats no penso en les pèrdues de memòria tan habituals a la vostra edat! Penso en allò que diu Jesús al final de l'Evangelí: "L'Esperit Sant us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre". Penso, doncs, en els cristians que no recorden ni entenen l'Evangelí, la paraula de Jesús, perquè no han rebut l'Esperit Sant!

Perquè, sense l'Esperit Sant, es viu segons les mires de la carn, diu l'apòstol. No es pensa, ni es jutja, ni es mira, ni es viu segons l'Evangelí, sinó segons els criteris que inspiren les passions: diner, plaer i poder.

Vivim en un món mogut per criteris contraris a l'Evangelí: el diner és l'ídol que la gent adora, desitja i anhela. Pel diner s'eliminen vides, s'hipoteca el bé comú, s'exploten pobres; el poder sedueix i esclavitza. Per manar es menteix, es traeix, s'exclou, es difama, s'assassina, s'ataca, es destrueix; pel plaer, s'abusa d'infants, es prostitueix dones, es cau en l'esclavitud dels vicis.

Els cristians som immunes a aquests criteris? No si som desmemoriats!

Perquè sense l'Esperit Sant estem perduts, sucumbim com tothom a la seducció d'aquests ídols.

Per contra, els cristians plens de l'Esperit Sant són l'esperança de l'Església. Aquests, lliures de l'esclavitud, són fills de Déu, criden en els seus cors Abba Pare. Rebutgen criteris i comportaments que maten i que els maten. Viuen lliures, pobres, alegres, servicials. Viuen lloant Déu, proclamant les seves meravelles a tothom en la llengua o el llenguatge que poden entendre els qui els escolten.

Així va succeir el primer moment, el dia de la Pentecosta, com acabem d'escoltar a la primera lectura, així ha passat i passa al llarg de la història de l'Església!

L'Esperit Sant és el que fa possible el miracle de la vida evangèlica i és el que impulsa l'evangelització. És el que fa perdre la por i la vergonya, és el que impulsa una comunitat a sortir enfora i a obrir les portes no per confondre's o dissoldre's, sinó per anunciar la conversió i acollir els ferits.

El papa Francesc, que tant demana una Església en sortida missionera, una Església de deixebles missioners, recorda que això només és possible quan hi ha "evangelitzadors que s'obren, sense por de l'acció de l'Esperit Sant". Per això proposa:

“Invoquem l’Esperit Sant, ben recolzats en la pregària, sense la qual tota acció corre el risc de quedar-se buida i l’anunci finalment manca d’ànima”.

Més encara, “invoco un cop més l’Esperit Sant; li prego que vingui a renovar, a espolsar, a impulsar l’Església en una audaç sortida fora de si per evangelitzar tots els pobles”.

El Papa, contra la desmemòria, no recomana ampolletes vitamíniques com les que es publiciten per la ràdio, sinó la invocació sovintejada de l’Esperit Sant.

Això no només els cal als més joves, als que haurien de ser els motors de l’evangelització, sinó també als més grans. Perquè a través d’aquesta pantalla a través de la qual ara segueix l’eucaristia, massa sovint rebeu sobredosis de criteris i d’exemples mundans i no és difícil acabar pensant com els protagonistes de les sèries o els opinadors de moda.

Us convido també a vosaltres a invocar l’Esperit Sant sovint:

“Veniu Esperit Sant, ompliu els cors dels vostres fidels i enceneu en ells el foc del vostre amor”.

O bé repetir aquestes jaculatòries populars, directes i personals:

“Jesús, dóna’m el teu Esperit Sant” “Vine, Esperit Sant”.

Déu mos guard dels cristians desmemoriats!

CONFERÈNCIA EN LA DIADA DE PENTECOSTA

Parròquies per a la Nova Evangelització

Cada any organitzem, abans de la vetlla de Pentecosta, una xerrada per a tots els que pugueu a aquestencontre.

Molts de vosaltres heu passat pel Curs Alpha i pugueu a fer memòria de la vostra primera conversió. D’altres heu descobert que us fa bé demanar la renovació del do de l’Esperit Sant. D’altres viviu un moment de prova - crisi, malaltia,

fracàs...- i necessiteu l'impuls i la fortalesa de l'Esperit Sant. D'altres potser simplement gaudiu retrobant-vos amb persones que, com vosaltres, han tornat a la vida cristiana després d'una llarga etapa molt llunyana. A les vostres parròquies us continueu sentint un xic estranys i aquí us trobeu com a casa.

La xerrada d'avui està pensada per a tots, però tenint-vos a vosaltres especialment presents.

El papa Francesc, en la vetlla de pregària a Copacabana a Río de Janeiro, després de veure una representació plàstica, actualització del moment de la vida de sant Francesc reconstruint l'Església, va fer una reflexió per ajudar a tots els joves a escoltar la mateixa crida que va rebre sant Francesc a reconstruir l'Església.

Va recomanar esdevenir deixebles missioners per reconstruir la nostra Església. Al final, citant la Mare Teresa de Calcuta responent la pregunta del que hauria de canviar a l'Església, responia: Tu i jo. I insistia, volem una Església més evangèlica, un món més just, comencem essent-ho tu i jo.

Uso aquesta referència perquè crec que ens trobem en condicions d'una gran reforma de les nostres parròquies i de la nostra diòcesi per fer possible una nova evangelització més extensa i profunda, i crec que l'element clau som tu i jo. I més en concret, tu. I més encara, la teva disponibilitat a posar els dons que Déu t'ha donat al servei de l'evangelització.

Vull mostrar-vos aquesta tesi tan senzilla a través d'un recorregut de tres passes:

- a) Un dibuix fet en grans traços de les nostres parròquies i la nostra diòcesi.
- b) Un model foraster de parròquia evangelitzadora manllevada del llibre "Una renovación divina" del P. James Mallon.
- c) Una proposta molt senzilla però revolucionària. Amb un exemple molt plàstic.

Abans, però, dos previs:

1. Aquesta reflexió no serveix per a aquelles parròquies que no han començat a aplicar el Pla Pastoral. Volem obrir horitzons per a aquelles que ja tenen articulat establiment un curs Alpha, han engendrat cèl·lules i ara els toca enlairar-se.

- Desplegar una missió molt més massiva i profunda.

2. Aquesta reflexió se centra en una perspectiva molt concreta d'un canvi que en té d'altres. No reflexiona sobre un lideratge necessari en una reforma pastoral com la que tenim plantejada. Tampoc no s'atura en la capacitació dels qui han de ser motors d'aquesta conversió estructural. Tampoc no dibuixarà la formació imprescindible per esdevenir un veritable deixeble missioner.

Per tant, el que plantejo no és suficient, sinó simplement necessari. I m'hi aturo i ho subratllo perquè avui l'auditori principalment requereix que em concentri en aquell aspecte d'aquesta reforma que el toca de prop.

Començo!

a) Un dibuix a grans traces de les nostres parròquies i de la nostra diòcesi:

- Un rector amb ganes de canvi –amb més o menys determinació, amb més o menys pors...-

- Un grupet de persones que comparteixen la visió i que estan implicades en els cursos Alpha, equip d'evangelització, equip de formació en lideratge.

- Un grup més gran de gent que ha viscut una primera conversió i es troba en les cèl·lules fent un camí de creixement en la fe més o menys ràpid en funció de la seva participació en la seva cèl·lula, en les altres ofertes formatives –recés d'Emmaús, cursos de l'Escola d'Evangelització de Sant Andreu, recés de guarició i alliberament, etc.-, en l'opció d'un acompanyament personal, en l'autoafirmació a través de la lectura o a través del servei en algun grup de la parròquia.

- En alguns casos emergeixen ja algunes iniciatives que responen o bé a propostes pastorals o bé a les qualitats i els centres d'interès dels conversos o bé a les necessitats que es presenten al davant: grups de música per animar les eucaristies, cinemes fòrum parroquials, grups infantils o juvenils, caminades populars parroquials, L'Esglésiaquesurt, la casa d'acollida "Les Vetlladores".

-Tot això va succeint, mentre:

1. La parròquia continua mantenint un conjunt d'estructures i de serveis que normalment pesen sobre el rector i alguns col·laboradors més generosos, de tota la vida, alguns dels quals estan ancorats en el model clàssic de parròquia i d'altres s'han obert a la nova visió.

2. La majoria dels fidels de missa dominical i no pocs col·laboradors de la catequesi, el culte, Càritas, la pastoral de malalts... són aliens al que està passant de nou a la parròquia o bé s'ho miren amb un cert recel o amb una simpatia un xic distant.

3. En alguns casos, la renovació comença a afectar l'eucaristia dominical i això té repercussió sobre tots o un bon grup de fidels, amb la consegüent alegria, sorpresa, queixa, il·lusió, etc.

- Amb les diferències evidents, passa quelcom semblant en l'àmbit diocesà: Bisbe / Equip / Noves incorporacions / Noves iniciatives / Tot mentre continuen algunes velles estructures.

b) Un model foraster de parròquia evangelitzadora (“Una renovación divina”, J. Mallon).

Aquest llibre pretén dibuixar i fonamentar una conversió pastoral d'una parròquia. Els 4 primers capítols contextualitzen la crisi que exigeix i reclama una reforma. També els fonaments bíblics i magistrals que justifiquen la reforma. El capítol 5 defineix les característiques d'una parròquia evangelitzadora. El capítol 6 proposa la reforma de la pastoral catequètica sacramental per convertir-la en la més gran oportunitat d'evangelització. El capítol 7 mostra l'organització que ha de fer possible el canvi.

Tant els que l'esteu llegint com els que n'heu sentit parlar, sobretot a través de la sèrie de glosses que hi he dedicat en aquest temps de Pasqua, us adonareu que allà on es dibuixa principalment el model és en el capítol 5. De fet, la reforma de la catequesi i l'oferta sacramental –el mateix autor ho reconeix– només ha estat possible després de la reforma de la “cultura” parroquial, de les prioritats, de l'estil, dels mitjans de pertinença i de participació o servei.

Faig una breu memòria:

- Aposta per l'eucaristia dominical –menys i millors–: sobretot en l'acollida, en els sermons i en la música. En els tres aspectes, però especialment el primer i el tercer, és clau el grup de persones que ho fem possible. No és res nou. Molta gent del nostre context, quan ens parlen de la renovació i de l'actualització de l'Església i parlen de misses més animades, recordem les misses joves de fa uns anys, però

mai en parlen disposats a implicar-s'hi, sinó confiant que el mossèn s'espavilarà. Cerquen més aviat entretenir-se que implicar-se. Trobar la missa més interessant i atractiva que no pas viva i que elevi espiritualment.

- Aposta per una comunitat amb un alt grau de sentit de pertinença (no una institució supermercat, sinó una comunitat que té expectatives sobre els seus membres). Es tracta de proposar i demanar a tots els fidels de la comunitat que participin en un espai de formació adequat a la seva situació de fe, que facin un servei d'acord amb els seus dons i que col·laborin econòmicament segons les pròpies possibilitats. Això és possible si els projectes parroquials responen a les fortaleeses dels seus membres i si cada fidel pertany a un grup de vida cristiana on hom se sent conegut, estimat, estimulat i *recolzat*.

- Això només és possible si la comunitat viu amb normalitat l'experiència del poder de l'Esperit Sant. És a dir, aquesta cultura parroquial no és una estratègia organitzativa, sinó la manera de viure comunitàriament la vitalitat que provoca el do de l'Esperit Sant en els seus membres. Els canals que l'Esperit suscita per permetre que cada títol transformat per l'Esperit pugui desenvolupar allò que Déu impulsa en ell.

- Totes aquestes característiques culminen en una darrera actitud: la invitació. Una comunitat viva gràcies al poder de l'Esperit Sant és una comunitat contagiosa, que invita a d'altres a entrar-hi, a descobrir el seu tresor amagat, a través del mitjà que té preparat -Alpha-.

c) Una proposta molt senzilla però revolucionària (amb un exemple).

Si posem cara a cara la nostra realitat en les parròquies que han començat a posar en pràctica el Pla Pastoral i el model foraster que he presentat, notem algunes diferències importants.

1. No tenim a les nostres parròquies una aflluència de gent de mitjana edat a l'eucaristia dominical. Màxim en vénen alguns quan per Quaresma i Advent convidem els nens i nens de la catequesi de primera comunió.

2. La majoria dels fidels de missa dominical tenen una edat tan avançada que no estan en condicions d'entrar en una dinàmica, d'entrar en un règim de pertinença com el presentat en el model foraster.

També hi ha unes importants coincidències:

1. Es disposa del mateix mètode de primer anunci –Alpha- que va incorporat a la comunitat gent jove i de mitjana edat que obliga al canvi comunitari –grups de connexió, eucaristies més vives, noves iniciatives a partir dels dons i carismes, etc.-.

2. Existeix una oportunitat de contacte amb persones allunyades a través de les peticions sacramentals.

Si cadascun dels membres de les cèl·lules –persones sorgides d’Alpha i que continuen el seu camí de fe en un petit grup- fes un pas endavant i es disposés a un servei a la comunitat a partir dels seus dons, es produiria un gran canvi.

Si alguns tinguessin dons musicals, informàtics, estètics, de tracte personal i els aportessin per renovar i vivificar l’eucaristia, podríem passar d’unes eucaristies pobres a unes eucaristies vives i implicatives.

Si alguns sentissin el do de pregar pels altres: la litúrgia dominical i la pastoral dels malalts i la caritativa podrien donar un tomb i convertir-se en un espai d’atracció i d’invitació al curs Alpha.

Si alguns tinguessin dons per ensenyar, per passar al davant i per acompanyar, podrien renovar la catequesi de preparació als sagraments i podrien articular programes de formació.

Si alguns fossin hàbils en l’administració, podrien assumir la responsabilitat de treballar per l’autofinançament.

Si alguns sentissin la crida al primer anunci, podrien no només desenvolupar equips Alpha capaços de reproduir més d’un curs per any, sinó, fins i tot, oferir-se per començar Alpha en alguna parròquia veïna.

Si alguns tinguessin el carisma de tractar amb els infants, es podrien capacitar per desenvolupar l’oratori dels nens petits, tant a la catequesi com, sobretot, a les escoles catòliques.

Si altres connectessin amb els joves, podria néixer a la parròquia un grup juvenil o un esplai parroquial o un grup escolta parroquial.

Si alguns tinguessin do per l’esport, el cinema, el teatre, la literatura, podria néixer un club esportiu parroquial, un cinema parroquial, un grup de teatre parroquial, un grup de lectors, etc.

Tots conscients que l’objectiu primer i primordial de totes les accions és invitar els allunyats a Alpha i els membres de la comunitat a un grup de vida cristiana.

CONFERÈNCIA EN EL III ENCONTRE DE NOVA EVANGELITZACIÓ

“Primerejats en l’amor: una Església en sortida missionera”

Objectius i límits de la meva aportació

Fa pocs mesos que us heu marcat un nou pla pastoral per als propers cinc anys. El centre del Pla és posar la diòcesi en sintonia amb la petició del Sant Pare Francesc, en estat de missió. Us proposeu sortir primerejant, involucrant-vos, acompanyant, fructificant i festejant. Perseguiu que la principal celebració del dos-cents aniversari de la creació de la vostra diòcesi sigui una missió de nou encuny.

La meva ponència se centrarà en aquesta expressió d’EG24 que tan encertadament el vostre bisbe us ha desenvolupat en la carta pastoral que introdueix el vostre Pla pastoral: “La comunitat evangelitzadora experimenta que el Senyor va prendre la iniciativa, l’ha primerejat en l’amor (1Jn 4,10); i, per això, ella sap avançar-se, prendre la iniciativa sense por, sortir a l’encontre, buscar els allunyats i arribar als encreuaments dels camins per convidar els exclosos. Viu un desig inesgotable de brindar misericòrdia, fruit d’haver experimentat la infinita misericòrdia del Pare i la seva força difusiva. Atrèvim-nos una mica més a primerejar!”.

Vinc de l’altre extrem d’Espanya. Estic exercint el ministeri en una diòcesi rural i que pateix una secularització potent i de llarga durada. Per aquest motiu, portem 15 anys de projecte missioner i des de l’experiència us apporto la meva reflexió. Certament, la vostra situació no és semblant a la meva, per la qual cosa la vostra aposta missionera em sembla molt més meritòria i visionària. Vosaltres, com moltes altres diòcesis del sud d’Espanya, podríeu perfectament continuar mantenint el model d’atendre els nombrosos batejats que continuen demanant sagraments. Però atents als múltiples signes que us indiquen l’avanç de la secularització, porteu temps prioritzant la nova evangelització i, ara, tots us poseu en estat de missió empesos pel papa Francesc i pel vostre bisbe Bernat.

Tota la meva aportació persegueix respondre aquesta pregunta: Què hem de fer a la meva parròquia, escola o moviment per “atrevir-me una mica més a primerejar, a sortir”?

Per cenyir-me precisament a respondre aquesta pregunta:

- No presentaré el procés de l'evangelització.
- No insistiré en els motius per evangelitzar, ni en les condicions per fer-ho.
- Tampoc no posaré l'accent en la importància, per a l'evangelització, del testimoni de vida dels evangelitzadors.

Imagino que tots heu llegit la carta pastoral del vostre bisbe i, per tant, dono per descomptat la vostra presa de consciència de la importància de tot això, que podríem sintetitzar dient: “no podem donar allò que no tenim”.

Tot i que el títol se centra en el primer verb de la seqüència que el Sant Pare presenta a EG24 i que el Pla pastoral situa com a primer pas. Tot i que la meva ponència es concentrarà a reflexionar sobre aquest primer pas d'una comunitat en conversió missionera, no oblidaré dibuixar l'horitzó, des de la meva experiència, de la resta de passos. No perquè em contracteu de nou l'any vinent, sinó per mostrar que aquesta sortida missionera ha de tenir un horitzó ampli, ha de mesurar bé les seves forces, per no fracassar en l'intent.

Finalment, la meva exposició consistirà principalment en una reflexió pastoral adornada amb la meva personal experiència a les parròquies i la diòcesi de Solsona.

Com estem

No evangelitzo jo! No evangelitzes tu! No evangelitza ell! Evangelitzem nosaltres. Evangelitza una comunitat.

Puc tenir un bon mètode de primer anunci, però si no hi ha aquest subjecte evangelitzador, fracassarem.

Podem ser un equip de missioners itinerants i aconseguir que Déu beneeixi la nostra predicació, però si no hi ha comunitat de deixebles, fracassarem.

Podem ser molts deixebles disposats a sortir, però sense mètode, sense procés, sense paciència, sense ser una comunitat que posseeixi una visió, farem festivals i no quedarà res.

Urgeix i molt que reflexionem sobre el com estem, si pretenem una missió de nou encuny. Aquesta mirada, certament, es dirigeix al poble que volem evangelitzar, però en un primer moment crec que convé que se centri en l'estat de la comunitat que ha de sortir. Una de les primeres línies d'acció del vostre Pla pastoral per a aquest curs pastoral prega: "fer una lectura pastoral de la realitat de cada arxiprestat". Incloeu, si us plau, en aquesta lectura, aquesta mirada sobre la vostra situació com a comunitat.

Existeix subjecte evangelitzador o no existeix? Està preparat o no? Aquesta presa de consciència persegueix sortir amb visió. Sortir a evangelitzar no amb atabament, no sense solta ni volta, sinó fent el possible en funció de les nostres forces.

Una les línies transversals del vostre pla, "que es constitueixin grups de lectio divina en cada comunitat o zona", crec que és el mitjà més adequat per reconèixer la potencialitat i els límits de la vostra comunitat i, al mateix temps, per treure el millor de vosaltres mateixos. Us suggereixo que aquesta lectio divina prengui aquesta forma.

Convoqueu-hi a tots els que vulguin col·laborar en la missió parroquial. Concentreu la vostra lectio divina sobre els Fets dels Apòstols, manual d'una comunitat evangelitzadora. Després d'una estona de pregària, dediqueu un temps al discerniment pastoral i a la preparació pràctica a la missió. Durant un temps, a part d'aquesta trobada, haureu de sortir a descobrir pràcticament alguns mètodes de primer anunci -assistint a trobades com aquesta, a presentacions de mètodes, a accions de primer anunci en parròquies que us porten una lleugera davantera...-, a això us ajudarà, sens dubte, l'escola d'evangelització que, en l'àmbit d'arxiprestat, el vostre Pla preveu per al curs vinent. Mentre viviu aquests descobriments i aquesta formació, en la vostra reunió de lectio, compartiu en clau de discerniment els vostres descobriments -Aquest mètode pot funcionar en la nostra parròquia? Tenim forces i talents per fer-ho? Quina formació hauríem de fer per executar-lo? Quin calendari podem fixar?-. Res de passar-se mesos sense tirar-se a la piscina! A un cert punt heu de prendre una decisió i començar la formació i la preparació pràctica per preparar l'inici del primer anunci, per al curs 17-18. Sempre, conclogueu la trobada sopant fraternalment.

Us explico breument la meva experiència:

- Sóc bisbe d'una diòcesi rural a Catalunya. 140.000 habitants. 3 pobles de 15.000 habitants, 5 entre 5.000 i 10.000 habitants i la resta petitíssims poblets fins a 174 parròquies. La dinàmica pastoral fins fa pocs anys de la majoria de parròquies era atendre les peticions sacramentals i la seva catequesi corresponent. Des de fa anys, descendeixen els baptismes, les primeres comunions, s'han enfonsat les confirmacions i els matrimonis. Només aguanten els funerals. Els fidels que participaven en la vida parroquial -eucaristia, formació, caritat- anaven a menys en nombre i creixien en mitjana d'edat. Els sacerdots constataven amb insatisfacció i impotència aquesta dinàmica. Alguns l'acceptaven, convençuts que no podien fer una altra cosa mentre no succeís un canvi cultural o sociològic de la societat. Altres intentaven continuar la seva entrega generosa i creativa per aprofitar els contactes presacramentals somiant amb la possibilitat que algú comencés un procés de fe. Uns pocs estaven convençuts que aquest model pastoral no tenia futur i era necessari un canvi. Aquests últims i alguns laics inquiets vam començar a buscar fora: Barcelona, València, Londres, Milà, Mèxic, Miami. Exploràvem nous mètodes per al primer anunci de l'Evangelí. Començant experiències pilot ens vam adonar que: es produïen conversions; que els fidels de sempre experimentaven renovació en la seva vida cristiana; i que els nous cristians manifestaven una audàcia evangelitzadora que empenyia fortament a tots. Un any després del meu nomenament com a bisbe, vam començar un procés per definir un pla pastoral centrat en la conversió pastoral de totes les parròquies de la diòcesi. Vam aprofitar l'Instrumentum laboris del Sínode dels Bisbes sobre la nova evangelització i vam organitzar un congrés sobre la Nova Evangelització guiat per Mons. Dominique Rey, bisbe de Frejus-Toulon. Va sortir un pla molt senzill i centrat en l'essencial: començar per una petita comunitat que prega fraternalment els Fets dels Apòstols, que lentament es converteix en un equip d'evangelització i que, quan està a punt, porta a terme un primer anunci en forma de curs o de curset. Continua amb altres propostes centrades a acompanyar els nous conversos i renovar la resta de la pastoral parroquial a partir d'ells. Quan vaig presentar el Pla a la catedral, vaig desafiar a tots afirmant que les parròquies que iniciessin aquest procés, confiats en el poder de l'Esperit Sant, experimentarien una veritable revolució. Sense deslliurar-se de dificultats i proves, veurien en pocs anys la renovació i el creixement de la seva comunitat. Ben al contrari, aquelles parròquies que ignoressin aquesta proposta i continuessin fent el mateix de sempre, no cessarien d'agonitzar i en pocs anys desapareixerien. Un any després sortia

l'exhortació papal *Evangelii Gaudium*, per al nostre goig i alegria. Algunes de les parròquies de la diòcesi ja s'havien posat mans a l'obra. Vam oferir formacions específiques per aprendre els mètodes de primer anunci pels quals apostem a nivell de diòcesi. Jo em vaig fer present en algunes reunions d'oració i de preparació i aviat van començar a diverses parròquies cursos Alpha.

Prenent una decisió

Us explicava que durant aquest temps de formació orant i pràctica caldrà optar per un mètode.

Una missió de nou encuny no pot consistir en 25 dies d'activitats extraordinàries per contactar amb gent nova, fer invitacions. Això pot ser un element d'aquesta missió, però aquesta ha de consistir en alguna cosa molt més àmplia i processual.

Conec diversos mètodes -Alpha, Escola d'Evangelització de Sant Andreu, Oratori dels nens petits, Una llum en la nit, recessos d'Emmaús, Tornar a creure, les missions populars renovades...-. Conec una mica els instruments propis d'algun moviment, realitat eclesial o de l'acció catòlica -els curssets de cristiandat, les catequesis del camí neocatecumenal, els primers passos de l'escola de comunitat de Comunió i Alliberament, les xerrades i recessos de l'Opus Dei, la iniciació de l'acció catòlica...

Dos criteris per encertar en l'elecció tenint present que el vostre Pla aposta per impulsar i implantar els nous mètodes evangelitzadors de la mateixa manera que els que ja existeixen:

- Mesurem les nostres forces
- Centrem el nostre objectiu

Mesurem les nostres forces

Tots els mètodes de primer anunci que conec tenen en comú que exigeixen un equip ampli, una preparació llarga i el desenvolupament acurat. És cert que, com diu el papa Francesc, "no cal llargs cursos de preparació per sortir a anunciar

l'evangeli si un de veritat s'ha trobat amb l'amor que ens salva". Però això no vol dir que qualsevol sortida missionera comporti fruit. De fet, conec nombroses experiències missioneres que han fracassat i gairebé totes coincidien en el fet de ser una acció individual o una acció puntual.

Al contrari, tots els mètodes que he conegut aquests últims anys, que he posat en pràctica i en els quals he vist a través d'ells la benedicció de Déu reuneixen la virtut de ser senzills, comunitaris, "aptos per a tots els evangelitzadors", és a dir, accessibles a la participació activa de tots i processuals.

Si tenim un equip de 15 membres, normalment no tots tindran la formació i la capacitat de predicar, engendrar un grup i acompanyar-lo. Tampoc no és possible equipar un predicador o un líder, si no té una extensa base prèvia, en un curset de 3 mesos. El més habitual és disposar d'un petit grup de fidels desitjosos d'evangelitzar, entre els quals algun està dotat i equipat per a la predicació, un altre per al lideratge de petits grups, un altre per a la música, altres per a la logística, altres per al servei o per a l'escolta...

Concentrar les forces, optar per un mètode i equipar-se per aplicar-ho amb fidelitat és una opció intel·ligent per aconseguir que la missió veritablement transformi la parròquia.

Convé, a més, apostar per un mètode ben desenvolupat, publicat i, per tant, accessible fàcilment, reproduïble per equips de gent no experta ni especialitzada i, si pot ser, que hagi acreditat àmpliament resultats.

Certament, seria un error pretendre que nosaltres, en la nostra primera experiència, inventem "la sopa d'all".

- D'aquest rector que té unes catequesis preparades i troba "peròs" a tot el que no sigui allò seu, deslliureu-nos Senyor!

- D'aquest jove que s'ha inventat unes dinàmiques infal·libles, deslliureu-nos Senyor!

- D'aquesta senyora que té do per a la gent i coneix tothom i els parla de Déu sense manies, però no els escolta i tampoc no és capaç d'escoltar i aprendre altra cosa perquè ella ho sap tot, deslliureu-nos Senyor!

Si tenim gent suficient en la nostra parròquia, apostem per un mètode que puguem aprendre i posar en pràctica per nosaltres mateixos. Si som tan pocs que no podem començar, unim-nos a la parròquia veïna i quan arribin les primeres conversions, ja ens independitzarem. Si no tenim a ningú, si la nostra gent tots superen els 80 anys i quan explico la missió que volem dur a terme a l'assemblea dominical ningú no entén res, sigui a causa de la sordesa o a causa dels principis de l'Alzheimer, llavors busquem una parròquia generosa que pugui venir amb el seu equip a passar un parell d'anys treballant en la nostra o convidem un moviment o realitat eclesial a desembarcar i implantar-se en la nostra parròquia.

Centrem el nostre objectiu

Crec que el nou encuny d'una missió es juga en gran part a encertar bé a qui ens dirigim i, en funció d'ells, triar bé el mètode de primer anunci que millor s'adapti a ells.

Aquesta passada Quaresma, el papa Francesc, en el marc de la iniciativa dels missioners de la misericòrdia, convidava els bisbes a organitzar missions populars a les seves diòcesis. Un bon grup de parròquies de la meua diòcesi va acollir la proposta i els suggeriments de la Delegació Diocesana d'Evangelització. Van organitzar activitats de tot tipus per entrar en contacte amb persones allunyades: cinemes fòrum, caminades populars, una llum en la nit, benediccions de cases, festes d'aniversari de visites als malalts amb un primer anunci als familiars congregats per a la festa, anuncis querigmàtics als pares dels nens de catequesi a través d'una dinàmica catequètica i a tot el món a través de vídeos virals de la xarxa, concerts cristians al carrer, visites porta a porta, etc. Les parròquies que van aprofitar totes aquestes activitats per convidar al curs Alpha han incrementat notablement els convidats i els que han optat per realitzar el curs. Les parròquies que no han “rematat la jugada” en aquestes activitats, han “punxat” en el seu nou curs Alpha.

Dit tot això, mai no oblidem que és Déu qui fa créixer i donar fruit. Que les conversions sempre són un miracle, depenen de Déu i no de les nostres estratègies i càlculs. Però quan fem bé la part que Déu ens demana, fem tot el que està a les nostres mans i col·laborem que els cors es predisposin a l'obra de la gràcia, estem facilitant l'obra de Déu. I això no es dóna simplement perquè muntem activitats d'evangelització. Això es dóna quan propiciem processos que culminen en l'anunci significatiu de l'Evangelí.

Afegeixo, encara més, si perseguim la conversió pastoral de la nostra parròquia, és encertat focalitzar la nostra acció de primer anunci cap a aquest segment de persones, conversió la qual tingui més repercussió.

M'uneixo a l'aposta del vostre Pla: missió bàsica en cada parròquia (família i joves). Em permeto la llibertat de convidar-vos a reflexionar si seria raonable prioritzar més concretament les persones entre 25 i 50 anys, joves adults i adults casats, especialment els que viuen establement en el territori parroquial. La seva conversió serà llavor d'evangelització dels seus fills, nens, adolescents i joves i, al mateix temps, serà suma important de nous agents. Sense excloure ningú, anar per aquests.

Evangelitzar nens suposa un procés molt llarg per al qual potser no tenim forces suficients. A més, molts d'ells, quan arribin a la joventut, per qüestions laborals o matrimonials marxaran de la nostra parròquia. Si els qui m'escolteu sou una escola, no quedeu exclosos. Vosaltres sabeu millor que jo que si el vostre treball amb nens no us permet arribar a treballar amb els seus pares, en poc queden els vostres enormes esforços. No és difícil per a una escola convidar els pares a un curs de primer anunci, fins potser és més fàcil que per a una parròquia.

És bo analitzar bé les dificultats d'aquells als quals volem convidar al nostre curs de primer anunci. Si tots comencen a treballar a les 6 del matí, difícilment funcionarà un curs els dies de cada dia a la nit. Si tots treballen els caps de setmana, no té sentit impulsar cursos intensius d'un cap de setmana.

Us explico la nostra experiència:

Nosaltres, després de provar el Tornar a creure de Mn. Xavier Morlans, sacerdot de Barcelona, descobrirem els cursos Alpha. Després d'oferir a nivell diocesà un entrenament per a tots els equips parroquials d'evangelització, la majoria de les grans parròquies de la diòcesi van començar al mateix temps els primers cursos Alpha parroquials. Des de llavors, aquestes i altres parròquies cada any realitzen un curs Alpha. Simultàniament, atenen les catequesis per als sagraments i busquen que tots els contactes amb persones no habituals a la parròquia siguin una ocasió per al diàleg pastoral que propiciï més tard o més d'hora la invitació al curs Alpha.

Mans a l'obra

No tingueu por de posar-vos mans a l'obra. Només començar us adonareu que “la dolça alegria d’evangelitzar”, com afirmava el beat Pau VI i ha recordat el papa Francesc, fa desaparèixer les dificultats ordinàries en una tasca d’aquest tipus: la manca de temps, la por al fracàs, la incertesa en el després...

Quan una comunitat surt, el Senyor la beneeix, la il·lumina, la guia i li obre els nous camins. Els missioners aviat renuncien amb alegria a aquelles coses que semblaven impedir la seva dedicació, aviat es meravellen del poder de Déu i se sorprenden de com el Senyor va mostrant els nous passos en cada moment.

Us explico la nostra experiència:

Nombroses persones han viscut la seva primera conversió en el curs Alpha, han ingressat en un grup de reiniciació de la vida cristiana, han començat a freqüentar la missa dominical i s’estan oferint per als diferents serveis pastorals de la parròquia, sempre sensibles a convidar a molts al curs Alpha. En algunes d’aquestes parròquies, és tan significatiu el que està passant que neixen noves iniciatives pastorals -educatives, caritatives, litúrgiques-, totes amb un nítid tall missioner. A més, el Senyor ha anat obrint nous camins. Necessitàvem un mètode per als grups de reiniciació cristiana que naixien dels cursos Alpha. Un grup va anar a Milà a descobrir les cèl·lules parroquials d’evangelització. Un altre grup a l’ENE va descobrir un curs de “discipulat”. Anem oferint instruments perquè els nous cristians visquin un itinerari que els porti a la maduresa de la vida cristiana. El Senyor també ens va concedir de conèixer l’Escola d’Evangelització de Sant Andreu i ens vam adonar que pot ser un gran instrument perquè els nous cristians avancin en la seva formació i s’equipin per ser missioners. El Senyor que mai no és escàs ens va obrir la porta dels recessos d’Emmaús. En ells també hem descobert un retir de conversió útil tant per encendre els cors dels fidels poc disposats a l’evangelització com per afermar l’experiència dels nous conversos. Tots dos projectes, després d’un pacient procés de descobriment i capacitació, estan ja ben implantats a la diòcesi i estan ajudant tant les parròquies que avancen a bon ritme com aquelles que a causa de la seva debilitat no poden començar encara el Pla pastoral.

Conclusió

Concluc. Com us podeu imaginar i com us anunciava al principi, sortir a evangelitzar és una aventura que canviarà la vostra Església. Amb el que us he explicat, tots us adoneu que “no hem fet res més que començar”. Nosaltres ens adonem que estem entrant en una vertadera revolució, un creixement per al qual necessitem equipar-nos en un lideratge pastoral que eviti les pors, les marxés enrere o els col·lapses dels pocs que han impulsat un projecte que necessàriament haurà de sumar nous agents. Joestic vivint això, per la qual cosa estem impulsant un treball, amb tots els actuals agents de pastoral, de lideratge centrat en la delegació, la formació i l’acompanyament. Usem el llibre que demà presentaré als sacerdots: “Una renovación divina” de James Mallon. No tingueu por! El vostre pastor us acompanya! Déu obrirà els camins que ara no aconsegiu ni albirar! Arrisqueu-vos a primerejar, a sortir!

Tenerife, 22 d’abril de 2016

PATRONAT DEL SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE LURDES DE LA NOU

Decret 04/16. Solsona, 19 d'abril de 2016

Atès que els Estatuts del santuari de la Mare de Déu de Lurdes de la Nou, aprovats per Decret 01/07, de 8 de gener de 2007, en el seu article vuitè, estableixen que “La conservació i administració dels béns del santuari correspon al Patronat del Santuari que estarà format pel bisbe diocesà o pel seu delegat”

Atès que un servidor està fent un discerniment per renunciar a la presència directa en els llocs on no sigui indispensable,

Atesa la idoneïtat i les circumstàncies personals que concorren en l'interessat,

Pel present,

Delego ordinàriament en el vicari general de la diòcesi, Mn. Joan Francesc Casals i Cubinsà, la representació en el Patronat del Santuari de la Mare de Déu de Lurdes de la Nou,

Amb la confiança que exercirà aquest càrrec com un eficaç servei a l'Església diocesana.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

FUNDACIÓ PRIVADA ESCOLAR MARE DE DÉU DEL CLAUSTRE DE SOLSONA

Decret 05/16. Solsona, 19 d'abril de 2016

Atès que els Estatuts de la Fundació Privada Escolar Mare de Déu del Claustre de Solsona, modificats davant notari el dia 21 de desembre de 2012, en el seu article divuitè, estableixen que “Aquelles persones que són membres del Patronat per raó de càrrec podran delegar l'exercici de les seves funcions, de forma general o per un acte particular”,

Atès que un servidor està fent un discerniment per renunciar a la presència directa en els llocs on no sigui indispensable,

Atesa la idoneïtat i les circumstàncies personals que concorren en la interessada,

Pel present,

Delego ordinàriament en la Sra. Teresa Lourdes Gené i Camps la representació de la Fundació Privada Escolar Mare de Déu del Claustre de Solsona,

Amb la confiança que exercirà aquest càrrec com un eficaç servei a l'Església diocesana.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

UNITAT PASTORAL DEL SANTUARI DEL MIRACLE

Decret 08/16. Solsona, 26 de maig de 2016

Atès que per Decret 21/14, de 9 de desembre de 2014, es va crear una unitat pastoral dins l'arxiprestat del Cardener amb el nom d'Unitat Pastoral del Santuari de Pinós,

Atès que, en aquests moments, convé tornar a modificar els límits i algunes unitats pastorals de l'arxiprestat del Cardener i formar una nova unitat pastoral,

Atès que s'ha parlat amb els rectors afectats, i s'ha consultat els capellans de l'arxiprestat i el Consell Presbiteral, i ambdós hi han donat el seu vistiplau unànime,

Atès que la finalitat d'aquesta nova unitat pastoral ha de ser la millor atenció pastoral als fidels,

PEL PRESENT

Creem una nova unitat pastoral de parròquies agrupades, dins l'arxiprestat del Cardener, amb el nom d'UNITAT PASTORAL DEL SANTUARI DEL MIRACLE.

Determinem que, a partir del dia d'avui, les parròquies que han de considerar-se de referència i les parròquies que han de considerar-se agrupades a l'arxiprestat del Cardener són les que a continuació s'estableixen i queden reflectides en el plànol adjunt.

ARXIPRESTAT DEL CARDENER

Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona *(Referència)*

Sant Ramon de la Coromina, Sant Andreu de Gargallà, Sant Serni de Clariana, Sant Joan Baptista de Bergús i Santa Maria de Sorba.

Sant Cristòfol de Súria *(Referència)*

Santa Bàrbara de Salipota, Sants Pere i Feliu de Salo, Sant Miquel de Castelladral, Sant Julià de Coaner i Sant Salvador de Torroella.

Mare de Déu de la Mercè de Solsona (*Referència*)

Sant Julià de Canalda, Santa Cecília d'Odèn, Sant Martí de Cambrils, Santa Maria de Lladurs, Santa Eulàlia de Timoneda, Sant Serni de la Llena, Sant Esteve d'Olius, Sant Salvador de Brics, Sant Salvador de Sant Just Joval, Sant Andreu de Clarà, Sant Pere de Miravé, Sant Climent de Sant Climenç, Sant Miquel de Pinell, Sant Pere de Madrona, Sant Jaume de Sallent i Santa Susanna de Santasusagna.

Sant Llorenç de Morunys (*Referència*)

Sant Quirze i Santa Julita de la Coma, Sant Serni de la Pedra, Sant Iscle i Santa Victòria de Llinars, Sant Esteve de Sisquer, Sant Martí de Guixers, Sant Martí de la Corriu i Sant Climent de Castelltort.

Santa Margarida de Navès (*Referència*)

Sant Andreu de Linya, Sant Serni de Besora, Sant Cristòfol de Busa, Sant Climent de la Selva, Sants Pere i Feliu de Sant Feliu de Lluelles i Santa Eulàlia de la Valldora.

Sant Serni d'Ogern (*Referència*)

Sant Miquel de Montpol, Sant Pere de Castellar de la Ribera i Sant Julià de Ceuró.

Sant Pere Màrtir de Peracamps (*Referència*)

Sant Pere de Llobera, Sant Martí de Llanera, Sant Miquel de Lloberola i Santa Maria de Vallferosa.

Santuari de Santa Maria de Pinós (*Unitat pastoral*)

Santa Maria de la Molsosa, Santa Maria d'Ardèvol, Sant Vicenç de Pinós, Sant Pere de Matamargó i Sant Pere de Vallmanya.

Santuari de Santa Maria del Miracle (*nova Unitat pastoral*)

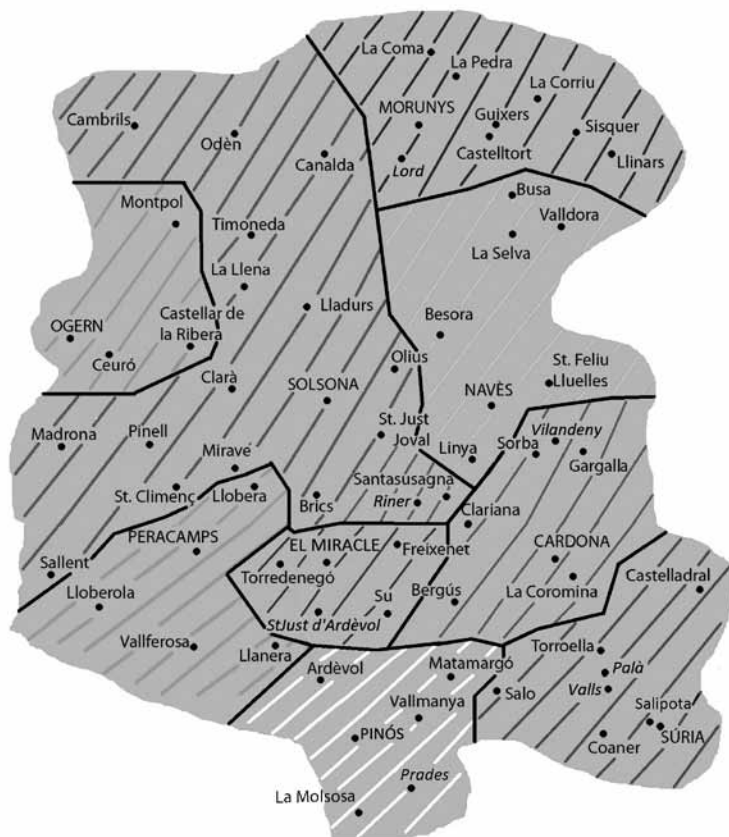
Santa Maria de Torredenegó, Sant Cristòfol de Freixinet i Santa Maria de Su.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona,

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

Consell Presbiteral i Consell d'Arxiprestes

RESUM DELS TEMES TRACTATS Reunió conjunta al SMI (23/05/16)

Conversió de les estructures pastorals: nova “cultura” parroquial

El Sr. Bisbe proposa crear un marc de conversió de les estructures pastorals parroquials en clau missionera i convida a la reflexió per tal de dissenyar junts aquesta nova “cultura” parroquial.

Els membres del Consell dialoguen sobre la necessitat d'un discerniment i l'elaboració d'un model que pugui ajudar en aquest aspecte.

Proposta d'ajuda d'assistència en cas de necessitat

S'informa que la Sra. Mònica Brunet està presentant una proposta en les diverses reunions arxiprestals que consisteix en una ajuda d'assistència als mossens, adreçada a qui la necessiti i la vulgui, en diversos àmbits de gestions i situacions en què es poden trobar (salut, tràmits a organismes...). En previsió a possibles mossens que ho acceptin, els arxiprestes haurien de vetllar-ho.

Modificació d'unitats pastorals a l'arxiprestat del Cardener

Atès que fa un temps es va crear una unitat pastoral dins el mateix arxiprestat del Cardener amb el nom d'Unitat Pastoral del Santuari de Pinós, convé tornar a modificar els límits i algunes unitats pastorals i formar una nova unitat pastoral anomenada Unitat Pastoral del Santuari del Miracle. En el decret que es redacti, ja s'especificaran les parròquies que han de considerar-se de referència i les parròquies que han de ser considerar-se agrupades.

Consell Pastoral Diocesà

RESUM DELS TEMES TRACTATS 5a reunió (21/05/16)

Exhortació apostòlica “Amoris Laetitia”

Es reflexiona sobre l'exhortació del papa Francesc i es demanen suggeriments i opinions per tal de poder dur a terme una bona difusió. Es destaquen els capítols 4 i 5, sobre l'amor en el matrimoni i els fills, sobretot de cara a com acollir les parelles en el moment de la preparació al matrimoni. Com a difusió es proposa que, cada setmana, a la pàgina web del bisbat pugui sortir quelcom sobre l'exhortació.

Delegar, formar i acompanyar

La Sra. Teresa Valero explica una proposta de formació per a mossens i responsables pastorals de les parròquies, de cara a la renovació de les comunitats parroquials a través de l'evangelització. Aquesta formació es durà a terme els dies 18 i 19 de juliol a Solsona i anirà a càrrec de dues persones vingudes de França.

Motu Proprio sobre les nul·litats matrimonials

Mn. Joan Casals explica els canvis aplicats a les nul·litats matrimonials a partir del Motu Proprio i comenta també l'augment de peticions que està rebent la diòcesi. També informa sobre dues possibles iniciatives al respecte: una formació per a mossens per tal que puguin assessorar les persones que demanen la nul·litat; poder tenir algun assessor per a cada zona del bisbat.

Secretaria General

NOMENAMENTS PARROQUIALS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

- Mn. Josep M. Vilaseca i Ribalta, rector de la parròquia de Santa Maria de Verdú.
- Mn. Joan Viladot i Riera, adscrit de la parròquia de Santa Maria de Verdú.
- Sra. M. Carme Guim i Vall, responsable amb cura pastoral de la parròquia de Santa Maria de Verdú.

ALTRES NOMENAMENTS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

- Sr. Carles Freixes i Codina, renovació de responsable del departament diocesà de Béns Immobles.
- Sra. Cristina Diaz i Casado, membre de la Delegació Diocesana de Joventut.
- P. Jordi Castanyer i Bachs, Gna. Emma Giral i Bestué, Gna. Rosa Bartolomé i Pellejà, i Gna. Carme Duran i Margarit, membres de la Delegació Diocesana de Vida Consagrada.

- Sr. Ignasi Soler i Pubill, Sr. Ramon Gené i Capdevila, i Sr. Josep Gené i Capdevila, encarregats diocesans de la custòdia de les despulles dels màrtirs.

- Sra. Teresa Lourdes Gené i Camps, vicepresidenta del Patronat de l'Escola diocesana de Navàs Fundació Privada.

- Sr. Ignasi Soler i Pubill, Sra. Nina Roca i Batlló, Sra. Elisa Cervera i Vicente, Sra. Imma Riba i Travé, i Sr. José Manuel Giménez i González, vocals del Patronat de l'Escola diocesana de Navàs Fundació Privada.

JUBILACIONS

El Sr. Bisbe ha concedit la jubilació canònica a Mn. Ramon Roca i Pujol, el qual queda adscrit a la parròquia de Santa Maria de Verdú.

Seminari diocesà

SEMINARI MENOR EN FAMÍLIA

Aquest fi de curs ens ha portat una de freda i una de calenta. La primera és la decisió del Jordi (Rui Jorge) d'entrar al Seminari Major i la segona la sortida del Seminari Menor en Família de l'Enzo i del Pere Lluís.

El Jordi, després de dos anys al Seminari Menor de Barcelona i al Seminari Menor en Família, ha demanat continuar al Seminari Major i ha estat acceptat, per la qual cosa l'any vinent cursarà l'introductori al Seminari Major Interdiocesà de Barcelona.

A l'Enzo, després d'uns primers mesos al Seminari, li va semblar que no veia clar el camí i va preferir no avançar més en aquest temps de formació i discerniment.

El Pere Lluís, després dels seus resultats acadèmics en el curs de 1r de batxillerat, d'acord amb ell i amb els seus pares, ha acceptat de deixar el Seminari Menor en Família. Des del Seminari, confiem que, concentrant-se en la reconducció dels estudis, podrà, més endavant, tornar-se a plantejar la vocació.

Entre les activitats rellevants d'aquest trimestre, destaquem les convivències de finals de juny amb alguns nois provinents de les trobades vocacionals. Foren quatre dies a cavall entre el Berguedà (la Quar, l'Esgleiola i Montclar) i el Solsonès (el Seminari), en els quals els 5 participants –seminaristes i nois- varen compartir testimonis, celebracions, activitats de lleure i, sobretot, una convivència rica i vocacionalment interpel·ladora.

Delegacions Diocesanes

CÀRITAS

ASSEMBLEA DE CÀRITAS DIOCESANA

El dia 7 de maig, va tenir lloc a Solsona l'Assemblea anual de Càritas Diocesana, la qual s'inicià amb una pregària i la salutació del Sr. Bisbe.

El director, Sr. Josep Vidal, va presentar l'acte tot agraint a Càritas Parroquial de Solsona l'acollida. Després va tenir lloc la lectura de l'acta i la presentació dels comptes i la memòria.

En acabar aquest acte, els assistents es van distribuir en quatre grups per visitar el Museu Diocesà i l'exposició de les obres de Misericòrdia, l'Arxiu Diocesà i les sales superiors del Palau Episcopal. A la 1 del migdia, a la catedral, van celebrar l'eucaristia presidida pel Sr. Bisbe.

Un dinar de germanor al Seminari va posar fi a l'Assemblea diocesana que va comptar amb l'assistència de 133 persones d'arreu del bisbat.

ENSENYAMENT

LLIURAMENT DE PREMIS DEL CONCURS BÍBLIC

El dia 21 de maig, Solsona va acollir, com cada any, l'acte de lliurament dels premis del Concurs Bíblic de Catalunya, un certamen organitzat per la Federació de Cristians de Catalunya-Grup Avant-Terrassa.

L'entrega dels premis i obsequis va anar a càrrec dels responsables de la Delegació d'Ensenyament del Bisbat, Sra. Teresa Gené i Sr. Ramon Gassó.

Cal destacar que aquest any la participació de la diòcesi ha estat molt notable, amb 49 escoles i uns 3.400 alumnes.

El Sr. Ramon Gassó va fer una petita xerrada acompanyada d'uns vídeos per reflexionar al voltant del tema del concurs d'enguany "Valors/virtuts, per créixer com a persones". A continuació, es van repartir els premis del XXXI Concurs Bíblic (19), del XVII Concurs Bíblic de Dibuix (8) i del II Concurs Bíblic Inicial (4). Uns premis molt repartits per a tota la diòcesi.

EVANGELITZACIÓ I APOSTOLAT SEGLAR

JORNADA DE L'ESPERIT SANT DEL CURS ALPHA

El dia 30 d'abril va tenir lloc, al Seminari de Solsona, la jornada de l'Esperit Sant dels cursos Alpha que enguany s'estan duent a terme en algunes de les nostres parròquies.

La jornada va ser presidida pel Sr. Bisbe, acompanyat dels rectors i membres dels equips que fan possible aquest mètode d'evangelització.

A través de tres moments d'ensenyament, "Qui és l'Esperit Sant?" "Què fa l'Esperit Sant?" i "Com puc ser ple de l'Esperit Sant?", el Sr. Bisbe va anar preparant el nombrós públic per rebre l'Esperit Sant en la vetlla que va tenir lloc al final de la jornada.

JOVENTUT I CATEQUESI

TROBADA DE CONFIRMANDS AMB EL SR. BISBE

El dia 16 d'abril, al Seminari de Solsona, va tenir lloc la trobada de confirmands amb el Sr. Bisbe, amb la participació d'una vuitantena de nois i noies.

L'acte s'inicià amb un vídeo de benvinguda i la presentació del Sr. Marc Trulls, delegat de Joventut. Seguidament, els nois i noies es dividiren en dos grups: el grup de més petits féu una catequesi amb el Sr. Bisbe sobre les obres de misericòrdia corporals i espirituals, tot continuant amb una gimcana al jardí del Seminari. El grup de nois més grans va fer una dinàmica sobre les obres de misericòrdia i després va tenir una xerrada amb el Sr. Bisbe sobre l'Esperit de Misericòrdia.

A la una del migdia, tots junts, grans, petits i catequistes van celebrar l'eucaristia a la capella del Seminari.

PASTORAL FAMILIAR I JOVENTUT

JORNADA SOBRE PATERNITAT RESPONSABLE

El dia 11 de juny, al Seminari de Solsona, es va celebrar la Jornada sobre la Paternitat Responsable organitzada conjuntament per les delegacions de Joventut i Pastoral Familiar.

El matí va començar amb una pregària preparada pels joves. Seguidament van tenir lloc dues xerrades, una a càrrec del Sr. Bisbe i l'altra a càrrec de la Sra. Alicia Pastor, membre del COF de Terrassa.

Va ser una formació molt enriquidora on joves i no tan joves van poder compartir el matí.

Vida diocesana

50 ANIVERSARI DE L'ESGLÉSIA DEL COR DE MARIA DE TÀRREGA

El dia 17 d'abril se celebrà una solemne eucaristia d'acció de gràcies amb motiu dels 50 anys de la inauguració i consagració de l'església del Cor de Maria de Tàrrega, en la data del dia 27 de març de 1966.

La missa solemne estigué presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per Mn. Josep Camprubí, pastor del temple en tota la seva trajectòria; el rector i arxipreste de Tàrrega, Mn. Josep M. Vilaseca; i altres capellans de l'arxiprestat targarí. A les 7 de la tarda feren l'entrada per la Porta de la Misericòrdia, precedits pel bisbe i capellans, els nombrosos feligresos de la gran barriada i d'altres vinguts d'arreu de la ciutat.

En les ofrenes s'entregà una maqueta del temple i un missal; en les pregàries es recordà els difunts de les famílies que feren possible la construcció del Cor de Maria. Els feligresos que omplien el temple reberen una estampa recordatori de la festa del cinquantenari.

Llegida la memòria històrica del procés de la seva construcció, es descobrí, a la façana principal, una placa de pedra commemorativa "50 anys de l'església del Cor de Maria. Any 2016".

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ "SUB TUUM PRAESIDIUM"

El dia 29 d'abril, va tenir lloc la inauguració de l'exposició "Sub Tuum Praesidium" al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.

L'acte va començar a l'entrada del Palau Episcopal amb unes paraules del director del Museu, Mn. Lluís Prat, el qual va presentar l'exposició i va donar la benvinguda a tots els presents. Seguidament, fou el torn dels comissaris de l'exposició Imma Lorés i Francesc Miralpeix, els quals van explicar la mostra, que està dividida en àmbits temàtics. Tot seguit, Josèp Boya, director general de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya, va dirigir-se als presents.

Per acabar, fou el Sr. Bisbe de la diòcesi de Solsona qui va parlar del motiu principal de l'exposició: la commemoració del centenari de la coronació de la Mare de Déu de Queralt, que ha portat a recordar la figura de la Mare de Déu i la seva protecció vers els fidels.

La Capella de música de la Mare de Déu del Claustre, dirigida per Josep M. Tripiana i Benet Roigé, va posar l'apunt musical a la inauguració.

Després, tots els assistents, un centenar aproximadament, van pujar al Museu i van visitar l'exposició acompanyats de les explicacions dels dos comissaris.

PELEGRINATGE JUBILAR A LA CATEDRAL DE SOLSONA DELS ARXIPRESTATS DEL CARDENER I DE TÀRREGA

Amb motiu de l'Any de la Misericòrdia, els arxiprestats del Cardener i de Tàrrega van pelegrinar a la catedral de Solsona per tal de guanyar el Jubileu.

El dia 30 d'abril, hi va anar l'arxiprestat del Cardener, amb un grup format per una seixantena de feligresos de Súria, Cardona, Sant Llorenç i Solsona, els quals van travessar la Porta Santa, van tenir una estona de confessions i van celebrar l'eucaristia a la capella del Claustre. A mig matí van dirigir-se al Museu Diocesà i Comarcal on, guiats pel Sr. Carles Freixes, van visitar l'exposició de les obres de

misericòrdia i l'exposició de les marededéus. Seguidament, van tornar cap a la catedral on els esperava Mn. Enric Bartrina, que els féu una visita guiada explicant la història de la catedral. Havent dinat, es van dirigir al santuari del Miracle on el P. Xavier Poch els explicà el magnífic retaule. Van acabar visitant la Mare de Déu del Miracle i fent una estona de pregària.

El dia 19 de juny fou el torn de l'arxiprestat de Tàrrega, amb un grup de setanta-cinc feligresos de les parròquies d'Anglesola, Tàrrega, Verdú, Vilagrassa, el Talladell i Montornès de Segarra-Mas de Bondia. Un cop a Solsona, els pelegrins caminaren des de l'indret de l'Hospital Pere Màrtir Colomé amb pregàries i cants, fent una processó d'entrada per la Porta de la Misericòrdia mentre s'entonava el Credo. A la capella de la Mare de Déu del Claustre es participà en les vespre solemnes, presidides pel rector i arxipreste de Tàrrega, Mn. Josep M. Vilaseca. Després, els pelegrins visitaren la catedral, acompanyats de Mn. Enric Bartrina, i les exposicions del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona, basades en les Obres de Misericòrdia i sobre la Mare de Déu, guiades per Carles Freixes. Aquest Aplec Arxiprestal de Tàrrega es tancà en un fraternal i animat sopar de germanor a les dependències del Seminari de Solsona.

TROBADA INTERDIOCESANA DE VIDA CREIXENT A MONTSERRAT

El dia 11 de maig, els grups de Vida Creixent de la nostra diòcesi participaren en la XXX Trobada Interdiocesana de Vida Creixent, celebrada a la basílica de Montserrat.

La trobada s'inicià al migdia a la basílica de Montserrat, amb una pregària i comunió eclesial amb el cant de la Salve i el Virolai a càrrec dels més petits de l'Escolania de Montserrat. Seguidament, se celebrà un animat dinar de germanor amb paraules finals de l'arquebisbe Jaume Pujol.

A la tarda, hi hagué la celebració de l'eucaristia, presidida per l'arquebisbe de Tarragona Mons. Jaume Pujol, concelebrant amb capellans i consiliaris de Vida Creixent dels sis bisbats allí presents. Al final, després del comiat de la trobada, s'entonà el cant del Virolai.

SOLEMNITAT DEL COR DE MARIA AL SEMINARI DE SOLSONA

El dia 4 de juny, festa del Cor de Maria, la comunitat de germanes del Seminari de Solsona celebraren la festa patronal de la seva congregació: Missioneres Filles del Cor de Maria.

La celebració constà d'una eucaristia solemne presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per una vintena de capellans, la majoria residents al Seminari. Tots entraren en processó mentre es cantava el cant "Cor de Maria". Es cantà la missa d'"Angelis" seguint la litúrgia pròpia del Cor de Maria; les lectures i les pregàries foren proclamades pels fidels i sacerdots.

Totes les germanes es feren presents a la celebració, així com el personal de la casa, veïns i coneguts. Després, en acabar l'eucaristia, es va convidar tothom a un pisolabis.

PELEGRINATGE DE L'HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES

Del dia 11 al 15 de juny, tingué lloc el pelegrinatge de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

El dia 11, al vespre, el grup de pelegrins va assistir a la missa de benvinguda al pelegrinatge i a la presentació de tots els responsables i les seves funcions.

El dia 12, diumenge al matí, abans de la missa internacional, el grup va passar per la Porta de la Misericòrdia, on el Sr. Bisbe Romà Casanova els explicà quin significat té passar per aquesta porta. A la tarda tingué lloc el viacrucis del malalt a l'església de Santa Bernadeta, i al vespre la processó de les torxes.

El dia 13 al matí van assistir a la missa celebrada a la gruta als peus de la Mare de Déu i, a la tarda, tingué lloc l'acte penitencial i la processó del Santíssim; al vespre, una vetllada de nit amb pregàries preparades pels joves.

El dia 14 hi hagué el viacrucis al camí de la Creu i, seguidament, la missa preparada pels joves. A la tarda, al local La Foret, hi hagué la fi de festa amb diferents actuacions preparades pel jovent. L'endemà, dia 15, el grup va tornar als seus pobles respectius.

JORNADES SACERDOTALS AL SEMINARI DE SOLSONA

Dels dies 20 al 22 de juny van tenir lloc, al Seminari de Solsona, les Jornades Sacerdotals, les quals van reunir més d'una trentena de preveres.

El dilluns van poder comptar amb una ponència, a càrrec de Mn. Gaspar Mora, sobre alguns aspectes pastorals derivats de l'exhortació apostòlica "L'alegria de l'amor". Mn. Gaspar va anar repassant cada capítol tot remarcant a qui interpel·lava cadascun. A la tarda, després que Mn. Gaspar Mora fes l'última ponència sobre l'exhortació, els preveres van visitar l'exposició Sub Tuum Praesidium al Museu Diocesà.

El dimarts es va tractar el tema de la sinodalitat eclesial; el ponent fou Mn. Josep Planelles, el qual va dividir la ponència en tres xerrades: "L'Esperit Sant edifica i unifica en la comunió i en el ministeri"; "El diàleg a l'interior de l'Església: col·legialitat i sinodalitat eclesials en la perspectiva de la missió"; "El diàleg 'nom' de l'Església. Premisses per a un diàleg evangelitzador".

El dimecres es van traslladar en autocar al municipi de Vallbona de les Monges. Allí varen visitar, en primer lloc, la cooperativa de l'Olivera, on foren rebuts pel Sr. Carles de Ahumada, gerent de l'entitat, que els féu una explicació de la situació de la cooperativa, acompanyant-los a visitar la premsa de l'oli i el celler dels vins. Tot seguit, el grup de preveres visità el monestir cistercenc de Vallbona de les Monges, on foren rebuts per la mare abadessa i acompanyats per un guia que els explicà tot el conjunt monumental. Després es traslladaren al santuari de la Mare de Déu del Tallat, on celebraren l'eucaristia. L'encontre acabà amb un dinar al balneari de Rocallaura i la visita a l'església de Rocallaura.

VISITA PASTORAL A L'ARXIPRESTAT DEL LLOBREGAT

Aquest segon trimestre de l'any, el Sr. Bisbe ha culminat la visita pastoral a les parròquies de Gironella i Puig-reig. Ha començat la visita a les parròquies de Viver, Serrateix i Sant Joan de Montdarn. Ha realitzat, també, la visita pastoral a alguna de les parròquies més rurals de l'arxiprestat del Llobregat.

Comencem, primer, amb els esdeveniments de la visita a les parròquies més grans, després la del conjunt de parròquies de Mn. Climent Forner i, finalment, la realització de la visita pastoral a les parròquies més petites.

El dia 6 d'abril, el Sr. Bisbe va assistir a una conferència de Sor Lucía Caram organitzada pel grup de Mans Unides de Gironella. El dia 4 de maig va tornar a aquesta parròquia per visitar l'escola Fedac de Gironella. El Sr. Bisbe va concloure la visita a Gironella presidint la missa de Sant Antoni, el dia 13 de juny, a la seva capella, amb una gran concurrència de paletes i fidels.

El dia 25 de maig, el Sr. Bisbe va reprendre la visita pastoral a Puig-reig. Es va trobar amb el grup de Vida Creixent i amb el Consell Pastoral. Pocs dies després, el dia 31 de maig, va visitar l'Escola parroquial Sant Martí, la residència d'avis Sant Josep i, a més, va tenir un encontre amb els voluntaris de la parròquia i, un d'especial, amb el grup de catequistes. L'endemà va visitar una de les empreses amb més projecció de la zona: la serradora Boix. El dia 16 de juny, el Sr. Bisbe va tornar a Puig-reig per visitar malalts i per tenir dues reunions més: una amb el grup de Mans Unides i una altra amb el grup de Càritas. L'endemà va dedicar el matí a atendre individualment les persones al despatx parroquial.

El dia 8 d'abril, el Sr. Bisbe va començar la visita a les parròquies de Mn. Forner. Durant el dia va visitar malalts per les masies de les tres parròquies (Viver, Serrateix i Sant Joan de Montdarn). Al vespre va tenir un encontre amb el grup de nois que el diumenge següent va confirmar a la missa de Viver. Finalment, va culminar el dia amb una reunió amb el Consell Pastoral interparroquial, amb el qual no només va repassar les activitats programades per a la visita pastoral, sinó que va reflexionar sobre el futur de les parròquies. El dia 1 de maig, el Sr. Bisbe va

continuar aquestes visites, i presidí la Festa Major de Serrateix al monestir. Després de missa va tenir ocasió de conversar pausadament amb els fidels, bona colla dels quals ja coneixia de la confirmació i de les visites als malalts. El dia 22 de maig, va presidir la Festa Major de Viver i va dinar amb el Sr. Rector i la família que l'ajuda en la vida més quotidiana.

El dia 7 d'abril, el Sr. Bisbe va culminar la visita a la parròquia d'Olvan descobrint el centre per a adolescents amb trastorns de conducta de la Societat Amalgama 7 a Valldaura. Va quedar gratament impressionat pel treball que estan duent a terme i va obrir la possibilitat d'un servei pastoral en favor d'aquesta comunitat. El dia 8 d'abril, va anar a dinar amb la comunitat parroquial de Cal Prat i del Guixaró. El dia 13 de juny, va continuar la visita a l'Ametlla de Merola visitant un bon grup de malalts a llurs cases. No va poder acabar i, per tant, hi tornarà el mes de setembre, abans d'acabar la visita pastoral a l'arxiprestat. El dia 26 de juny, el Sr. Bisbe va visitar la parròquia de l'Esgleiola, va presidir la missa de la festa major i va tenir una bona conversa amb els fidels que s'hi van aplegar.

CONFIRMACIONS

El Sr. Bisbe va administrar el sagrament de la confirmació a les següents parròquies:

El dia 10 d'abril a la parròquia de la Santíssima Trinitat de Viver (nois i noies de Viver i de Serrateix); el dia 17 d'abril a la parròquia de Sant Llorenç de Morunys; el dia 8 de maig a la parròquia de Santa Eulàlia de Berga; el dia 15 de maig a la catedral de Solsona (un grup d'adults); el dia 21 de maig a la parròquia de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona; el dia 28 de maig a la parròquia de Santa Maria de Cervera; el dia 5 de juny a la parròquia de la Mare de Déu de l'Alba de Tàrraga; el dia 11 de juny a la parròquia de Santa Maria de Verdú; el dia 12 de juny a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Solsona; i els dies 18 i 19 de juny a la parròquia de Sant Joan Baptista del Palau d'Anglesola.

Necrologia

MN. DANIEL ALGUERÓ I ESCALÉ

El dia 20 d'abril va morir, als vuitanta-sis anys d'edat, Mn. Daniel Algueró i Escalé.

Mn. Daniel havia nascut a Gironella l'any 1930. El 1941 va ingressar al Seminari de Solsona. Va ser ordenat prevere l'any 1953 a Cardona i, tot seguit, fou enviat a Puig-reig.

Després se n'anà a estudiar dret canònic a la Universitat Pontifícia de Comillas i, quan tornà, l'any 1959, fou nomenat rector de la Coromina. El 1964 fou nomenat també rector de Valldeperes. Va ser, durant uns quants anys, visitador diocesà de religioses, jutge diocesà i vicari judicial adjunt.

Es va jubilar l'any 2006 i continuà com a adscrit a la parròquia de la Coromina, on va viure fins als últims dies. Preguem per Mn. Daniel i li agraïm molt els anys del seu ministeri sacerdotal.

MN. JOSEP GARRIGA I SAMPONS

El dia 21 de juny va morir, als vuitanta-vuit anys d'edat, Mn. Josep Garriga i Sampons.

Mn. Garriga havia nascut el 2 de maig de 1928 a la parròquia de Bergús. Va iniciar els seus estudis eclesiàstics l'any 1939 i l'any 1951 va ser ordenat prevere.

Va servir pastoralment Gironella, Obiols, Sant Guim, Tàrrega i aquests últims anys el Talladell.

Dins els seus càrrecs destaquem: delegat de Càritas, delegat de Migracions, membre del Col·legi de Consultors, arxipreste de Tàrrega i consiliari de la Federació d'Associacions de Vídues. Fou promotor de Càritas Parroquial, Associació Alba, Escola Santa Maria de l'Alba, Colònies de Sant Eloi, Sector Infantil Parroquial, Escola de Teologia, Fràter, Grup de Missions i Mans Unides.

Des del bisbat donem gràcies a Mn. Josep pel seu servei constant i generós, atent als signes de cada moment i al servei dels més pobres. Que Déu el tingui a la seva glòria.

Sumari

DOCUMENTS EPISCOPALS

- 79 Homilia en els 50 anys del Cor de Maria de Tàrrega.
- 81 Homilia en la Diada de Pentecosta a TV2.
- 83 Conferència en la Diada de Pentecosta.
- 89 Conferència en el III Encontre de Nova Evangelització.
- 99 Decret 04/16. Patronat del santuari de la Mare de Déu de Lurdes de la Nou.
- 100 Decret 05/16. Fundació Privada Escolar Mare de Déu del Claustre de Solsona.
- 101 Decret 08/16. Unitat pastoral de Santuari del Miracle,

CONSELL PRESBITERAL i ARXIPRESTES

- 104 Resum dels temes tractats en la reunió conjunta a SMI (23/05/16)

CONSELL PASTORAL DIOCESÀ

- 105 Resum dels temes tractats en la 5a Reunió (21/05/16)

SECRETARIA GENERAL

- 106 Nomenaments parroquials.
- 106 Altres nomenaments.
- 107 Jubilacions.

SEMINARI DIOCESÀ

- 108 Seminari Menor en Família

DELEGACIONS DIOCESANES

- 109 Càritas
Assemblea de Càritas diocesana
- 109 Ensenyament
Lliurament de premis del Concurs Bíblic
- 110 Evangelització i Apostolat Seglar
Jornada de l'Esperit Sant del Curs Alpha
- 110 Joventut i Catequesi
Trobada de confirmands amb el Sr. Bisbe
- 111 Pastoral Familiar i Joventut
Jornada sobre paternitat responsable

VIDA DIOCESANA

- 112 50 aniversari de l'església del Cor de Maria de Tàrraga.
- 113 Inauguració de l'exposició "Sub Tuum Praesidium".
- 113 Pelegrinatge jubilar a la catedral de Solsona dels arxiprestats del Cardener i de Tàrraga.
- 114 Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat.
- 115 Solemnitat del Cor de Maria al Seminari de Solsona.
- 115 Pelegrinatge de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.
- 116 Jornades sacerdotals al Seminari de Solsona.
- 117 Visita pastoral a l'arxiprestat del Llobregat.
- 118 Confirmacions.

NECROLOGIA

- 119 Mn. Daniel Algueró i Escalé.
- 119 Mn. Josep Garriga i Sampons.

